

Hruscsov beszéde Los Angelesben

(Folytatás a 2. oldalról.)
Beszédében ön azt mondta, hogy mi el akarjuk önkéntesíteni. Ön jól megvond engem és elvtársaimat, ezért hálásak vagyunk önöknek, de az igazságot mégis megmondom. Rendben van? (Taps.)

— Szeretném megkérdezni: miért tér vissza ön arra, amit Amerikába érkezésem után mindjárt az első beszédemben megmagyaráztam? Azt hinné az ember, hogy a polgármesterek is olvasnak újságot. (Nevetés a teremben. Taps.) Nálunk minden esetre olvasnak újságot a városi tanácselnökök. Ha nem olvasnak, előfordulhat, hogy a legközelebbi alkalommal nem választják meg őket. (Nevetés. Taps.)

— Hölgyeim, uraim! Egyesek szemléletüket tovább hajtják haladni a hidegháború és a fegyverkezési hajszát lovacskáján. Ha nem szándékoznak leszállni erről a lovacskáról, és nyeregben maradnak — vajon hova viszi őket a ló? Ha az ilyen emberek fegyverkezési hajszát és háborút csak ezen a lovon. Akkor mindenki számára világos lesz, hogy semmiféle leszerelésről nem lehet szó. Ellenkezőleg, a fegyverkezési hajszát fokozódni fog. Ha önök nem hajlandók a leszerelésre és folytatni óhajtják ezt a fegyverkezési hajszát, számunkra nem marad más kivezető út, minthogy folytatjuk a rakétagyártást, amely nálunk futószalagon történik.

— Uraim! Gondolják meg komolyan, hova vezethet ez. Önök tudják, hogy jószándékkal jöttem ide, viszont önök közül egyesek szemléletüket tréfával akarják elvitni a komoly dolgot. Ismétlem, igen komoly dolgokról van szó — a békéről és a háborúról, az emberek életéről és haláláról.

— Baráti jóbort nyújtunk önöknek. Ha nem fogadják el, mondják meg nyíltan. (Egy hang a teremből: elfogadjuk!)

Hruscsov: akkor ésszerűen kell megközelíteni azokat a kérdéseket, amelyeket tárgyalunk. A szavakkal nem lehet játszani. Túlságosan felkészült posztón vagyunk, s a szójátékból igen sralmas következmények háruhatnak népeinkre.

A könyveszeréről

Most válaszolok Lodge úrnak a könyveszeret illető javaslatára. Ma, amikor repülőgépen jöttünk és eszmecsere folytattunk, ő megemlíttette azt a gondolatot, hogy küldjük meg egymásnak az államaink történetével foglalkozó könyveket.

Erre vonatkozólag a következőket mondhatom: Beszéljünk nyíltan. Önök a kapitalista világ képviselői, mi a szocialista világot képviseljük. Ezért nem mindegyféle könyvünk felel meg önöknek, mint ahogy az önök nem minden könyve felel meg nekünk. Beszéljünk tehát nyíltan erről.

— Hölgyeim és uraim, minthogy az önök polgármestere nyilván nem olvasták azt, amit Washingtonban mondtam, szeretném még egyszer megmagyarázni ott elhangzott szavaimat.

— Már mondtam, hogy az »eltemetjük a kapitalizmust, szavakat nem betű szerint kell érteni. En az emberi társadalom fejlődésének kilátásaira gondoltam. A kapitalizmust szükségképpen felváltja a szocializmus. A mi tanításunk szerint így lesz, az önöké szerint nem. Hogy mi igaz, és mi nem, azt majd eldönti a történelem. Akinek a rendszere jobb, az győz.

— Miért hívott meg engem Eisenhower elnök az Egyesült Államokba? Nyíltan a bölcsesség sugallta, hogy ezt megtegye, avégett, hogy érintkezést találjon a Szovjetunióval és megegyezzen vele a békés életben. Tudjuk, hogy önök nem tisztelik a kommunistákat. De mi szomszédok vagyunk. A Csendes-óceán elválaszt bennünket, de ugyanakkor össze is köti országainkat. A kérdés most így áll: béke lesz-e országaink között, vagy háború. Nyíltan meg akarom mondani önöknek: nagyon nyugtalanít engem az a makacosság, amellyel az önök egyes politikusai — hidegháborús állapot fenntartására törekvő politikusok — tudatosan eltorzítják az általam kifejtett gondolatokat.

Válázzanak, együtt haladjunk-e a béke felé, vagy folytassuk a hidegháborút és a fegyverkezési hajszát. Nem azért jöttem, hogy könyörögjek önöknek, nem kevésbé vagyunk erősek, mint önök. Már sokszor beszéltem az Egyesült Államokban és még egyszer sem használtam a »fegyver« megkevesébe a »rakéta« szót. És ha ma ezt mégis kimondtam, értsék meg, nem volt más kivezető út számomra.

Önök azt mondhatják, hogy továbbra is úgy élnek, ahogy eddig éltek. De mindenki előtt világos, hogy jobb békében és barátságban élni, mint egymásnak szegezett rakéták mellett, jobb tiszta légkörben élni, amikor nyugodtan alszik az ember és tudja, hogy béke van ma, béke lesz holnap, hogy a béke tartós és állandó lesz.

A dolog lényege az, hogy minden cserének nem rontania, hanem javítania kell viszonyunkat. Amikor egy ügyféllel állunk szemben, helyes elvhez kell tartani magunkat. Ha önök ma rossz árut szállítanak ügyfeleknek, az többé nem vásárolja meg árujukat. Mi a következő szabályt tartjuk szem előtt: tegyenek ajánlatot »árúkra« vonatkozóan és mi kiválasztjuk, amit megvásárolunk. Mi is megvesszük ajánlatunkat — ami tetszik önöknek, vásárolják meg, ami nem tetszik, hagyják ott!

Lodge úr javaslatával egyébként egyetérték. Csak

Egyetemisták a termelőszövetkezetben

A Természettudományi Kar hallgatói jelentős segítséget nyújtottak a Szegedi Felszabadulás Termelőszövetkezetnek. Az Irinyi János leánykollégium és a Bólyai János fiúkollégium valamennyi lakója részt vett a társadalmi munkában, de a kint lakó egyetemisták közül is sokan csatlakoztak a kollégistákhoz.

A leányhallgatók a termelőszövetkezet kertészetében dolgoztak. Százötven leány máste nap alatt 250 mázsa paprikát szedett le, a kollégium igazgatója, Keserű Bálintné vezetésével.

A fiúk komolyabb munkára vállalkoztak. A termelőszövetkezet baktói részlegében kukoricát törtek. Két nap alatt 125 fiú csoportvezetőjükkel, Bakos Mihállyal — kollégium igazgatójával — 50 holdról szedték le a kukoricát. A termelőszövetkezetből munkájukért rendszeresen megkapják a munkaegységét, ugyanúgy, mint a tsz-tagok. A Bólyai János kollégiumban lakó diákok elhatározták, hogy a kapott pénzért televíziót vásárolnak.

Egy jelentős vasipari üzem helyet kér Szegeden

Uj üzemházban 35–40 százalékkal lehetne növelni a termelést

Átlépjük a Lechner tér

küszöbét és már bent is vagyunk egy hatalmas kősz kellős közepében. Félig kész öltözőszekrények, lemezek, vasrudak, csavarok, szerzőgépek, ládák és hulladékok hevelek fantasztikus összevisszaságban és olyan zsúfoltan, hogy csak nyaktörő ugrásokkal lehet néhány métert előrevergődni.

Az udvar közepén nemrég építettek egy tetőt, amely alatt most már nem áznak a munkások, de korábban ez is hiányzott. A »műhelyekben« alig van annyi hely a gépek mellett, hogy a munkások bele ne verjék fejüket a hátuk mögött félíg kész, szerszámosláda-hegybe, de egyébként is veszedelmes itt dolgozni. Ha beleakad valakinek a lába az összevissza heverő vasdarabokba, könnyen kitérheti a nyakát. Ha nekimegy a sok föltámasztott vasrúd közül valamelyiknek, az könnyen leeshet és kész a szerencsétlenség. Ez a legfőbb magyarázata annak, hogy legutóbb

Mégis — igen örvendetes — a pártvezetés

taggyűlésen a balesetek számának emelkedéséről kellett beszámolni a tagságnak. Ilyen körülmények között dolgozik a Szegedi Vas- és Fémipari Ktsz jelenleg hat különböző helyen a városban: a Vadász, a Partizán, a Szent László, a Kossuth Lajos, az Erdő utcában és a Lechner téren. Mindenütt szűk a hely, nem lehetne csodálkozni azon sem, ha ebben a jelentős vasipari üzemben stagnálna, vagy éppen visszacsúszna a termelés. Az irányítás bonyolult, az ellenőrzést sem lehet jól megszervezni és a szövetkezet nem is tud mindenfajta munkát elvégezni, mert nem tudja hol összeszerelni.

Mégis — igen örvendetes — a pártvezetés

taggyűlésen a balesetek számának emelkedéséről kellett beszámolni a tagságnak. Ilyen körülmények között dolgozik a Szegedi Vas- és Fémipari Ktsz jelenleg hat különböző helyen a városban: a Vadász, a Partizán, a Szent László, a Kossuth Lajos, az Erdő utcában és a Lechner téren. Mindenütt szűk a hely, nem lehetne csodálkozni azon sem, ha ebben a jelentős vasipari üzemben stagnálna, vagy éppen visszacsúszna a termelés. Az irányítás bonyolult, az ellenőrzést sem lehet jól megszervezni és a szövetkezet nem is tud mindenfajta munkát elvégezni, mert nem tudja hol összeszerelni.

A Magyar Földrajzi Társaság XIII. vándorgyűlése az Alföldre irányította a kutatók és a földrajztanárok figyelmét

A vándorgyűlés szegedi programja

A földrajzi kutatásban és oktatásban egészen az utóbbi időkig elhanyagolták a magyar Alföldet. Ennek a káros körülménynek a leküzdése céljából határozott úgy a Magyar Földrajzi Társaság, hogy idei vándorgyűlést teljes egészében az Alföld megismerésére, az azzal összefüggő kutatások eredményeinek ismertetésére fordítja. Ennek az elgondolásnak szellemében Gyulán

kezdték meg a munkát, mintegy négyszáz hazai és külföldi résztvevővel, s Szegeden folytatták a tegnap déli óráktól kezdve.

Eddig számos előadás hangzott el, amelyek egyrészt az Alfölddel kapcsolatos ismeretek bővítésére szolgáltak, másrészt hasznos segítséget nyújtottak az általános és középiskolai oktatáshoz, az Alföldnek, mint földrajzi fogalomnak és tájegységnek a

módszeres megismertetéséhez.

Minden esetben helyszíni tanulmányozással kötötték össze a vándorgyűlés szervezői az előadásokat. A szegedi program is ezzel kezdődött. Tegnap délután megtekintették a várost, majd Fehértóra mentek, ahol dr. Mihály István és dr. Beretzky Péter ismertette a táj földtani szerkezetét, illetve madárvilágát.

Ma délelőtt és délután a szegedi egyetemen folytatják az előadásokat, a társaság helyi osztálya rendezésében. Itt kerül sor a vándorgyűlés külföldi vendégeinek előadására is, akik közül Vadim Bodrin szovjet, Artur Burth amerikai, Ignát Penkov bolgár, Gerhart Mohs német és Petre Gistescu román tudósokat kértek fel.

Az előadásokat az Ady téri egyetem biológiai előadóteremben tartják meg, s a földrajz-szakos tanárok és más érdeklődők részére is biztosítják a részvétel lehetőségét.

Holnap paprikatermelési ankétot tartanak Szegeden

Szükségszerű, hogy a hirtelen szegedi paprikatermelésben újabb előrehaladást érjünk el. E cél érdekében a Hazafias Népfőnt városi bizottsága holnap, szerdán délelőtt 10 órakor a városi tanács háza közgyűlési termében paprikatermelési ankétot rendez. Az ankétot alaposan megvitatják mind a paprikatermelés, mind a paprikafeldolgozás fontos kérdéseit, hogy alapot teremtsenek a fontos fűszernövény termesztésének jövőbeni további fellendítéséhez.

Az ankétot Erdei Ferenc, a Magyar Tudományos Akadémia főtitkára, a Hazafias Népfőnt országos elnökségének tagja a fűszerpaprika népgazdasági jelentőségéről, Obermayer Ernő, Kossuth-díjas akadémikus a fűszerpaprika termeléséről és Engi János, a Paprikafeldolgozó Vállalat főmérnöke a feldolgozásról tart előadást.

Az ankétot a termelőszövetkezetek és a fűszerpaprikát termelő egyéni gazdák képviselői vesznek részt és természetesen az előadások elhangzása után módjuk nyílik arra, hogy felszólalásaikkal elmondják a kérdéseikkel kapcsolatos véleményüket.

csak évi 9 millió forint értékű árut készítenek, ez év végére viszont — úgy mutatja a helyzet — elérik a 17 millió forintot. Szépen növekedett a dolgozók átlagkeresete is: a jelenlegi havi 1700 forint 1956-ban még csak 1387 forint volt.

Nem panaszkodik ebben az üzemben úgyszólván senki, leszámítva természetesen az ellenséges elemeket, akikből található egynehány az üzemben. Nemrég határozták el Németh Imre esztergályos brigádja, hogy év végére kiharcolja magának a »szocialista munkabrigád« címet. A túlnyomórészt párttagokból álló allos tükés kis kollektíva alaposan meg tárgyalta, hogy kilenc pontból álló termelési és négy pontból álló politikai jellegű felajánlást tesznek, s ezeket a pontokat maradéktalanul meg is valósítják. A többi között vállalták a szerszám- gépek szocialista megörzését, a szerszámokkal való takarékoskosságot, a selejt kiküszöbölését stb., továbbá, hogy rendszeresen részt vesznek a

pártoktatásban, kéthetenként megvitatják a kül- és belpolitikai eseményeket és közösen néznek meg egy-egy jó filmet. Zombori András maros szerint feltétlenül elérik a kitűzött célt, mert vállalkásuknak nincs egyetlen olyan pontja sem, amelyet ne tudnának teljesíteni. Takács Mihály, a fiatal, szőke esztergályos KISZ-tagnak is hasonló a véleménye, ugyanakkor panaszkodik, hogy nincs az üzemben egy olyan helyiség, ahol az ifjúkommunisták szervezeti életét tudnának élni. Pipic József elvtárs azt is megmondja, hogy régebben olykor a dolgozók juda nélkül is előfordult versenyvállalás, ma viszont közösen vitatják meg a »szocialista munkabrigád« cím elnyerésének feltételeit.

Látszólag nincs tehát

különbösbaj a Vas- és Fémipari Ktszben. A látszat azonban néha becsapja a szemlézőt. A vezető elmondják: ha lenne egy új üzemház és kisebb gépeket, legkevesebb 35–40 százalékkal tudnák növelni a termelést. Ezenkívül természetesen egyéb »áldást« is hozna, ha nem kellene ilyen labirintusban dolgozni. Jobban meg tudnák szervezni a baleset eleni védekezést, tökéletesebb lenne az irányítás és ellenőrzés, továbbá az üzemi KISZ-szervezet is megkaphatná végre a maga helyiségét. Jelen pillanatban az a helyzet, hogy minden nagyobb összejevetelt a szomszéd iskolában rendeznek, de ha a tantermek foglaltak, bizony kénytelenek ezt a helyet is elhagyni.

Már kijelölték a több

mint 300 dolgozóval rendelkező szövetkezeti üzem helyét Szeged új iparterületén, a II-es számú kórház mögött. Mintegy 7 millió forintra lenne szükség, hogy az új üzemház, helyesebben gyártelep felépüljön és a régi, korszerűtlen gépeket újakkal lehessen kicserélni. A pénz azonban még hiányzik. A vezetőknél és a dolgozóknál az a kívánságuk, hogy az OKISZ adjon részükre beruházási hitelt, amelyből terveküket meg tudják valósítani. A szövetkezet ma már jelentős vasipari üzem Szegednek és szinte korlátlan fejlődési lehetőség áll előtte. Az általuk gyártott szerszámosláda igen keresett árucikk külföldön, de készítenek az ország különböző tejipari vállalatai részére bonyolult tejfölpalackozó-gépeket is. Általában olyan árucikkeket készítenek, amelyek kis sorozata miatt a nagyiparban nem fizetődik ki, ők viszont annyit megrendelést kapnak, hogy alig győzik kielégíteni. Ezért szükséges, hogy minél előbb megvalósuljon a vasipari ktsz terve.

N. I.

Hruscsov elvtárs megérkezése után az amerikai film fővárosában.